

Вічне диво, ім'я якому – книга

Всеукраїнський день бібліотек – це також свято книги, адже «біблію» - це у перекладі з грецької «книга», а «тека» - зберігати. Тому 25 вересня, напередодні свята, читачі бібліотеки – учні 4-х класів СШ № 207 - зустрілися із співробітником Державного музею книги і друкарства України Ларисою Григорівною Корендою.

Разом із пані Ларисою і за допомогою презентації та книжкової виставки, підготовлених бібліотекарями, школярі здійснили подорож у далеке минуле і дізналися, як книжка прийшла до людей. Важко уявити сьогоденні дітлахам, що колись книга не була паперовою. У сиву давнину люди використовували для письма камінь, кістки, дерево, глину, шкіру, шовк. Згодом з'явився папірус, який виготовляли в Єгипті із висушеної болотяної рослини, а за часів Київської Русі матеріалом для письма були пергамент і береста. Тисячі рукописних книг зберігалися у першій бібліотеці при Софійському соборі, заснованій князем Ярославом Мудрим, доля якої, на жаль, невідома. У прадавні часи бібліотеку називали «книжниця», а людину, якій подобалося читати – «книг отчий». Папір же в Європі навчилися виготовляти у XIII столітті, а в середині XV століття в Німеччині запрацював перший друкарський верстат майстра Йоганна Гутенберга. Перші ж друкарні на території нашої країни заснували Іван Федоров і Петро Мстиславець у 1564 році...

Тема еволюції книги нескінченна. Про книги, історію їхнього створення можна розповідати безліч часу. Ми перегорнули з нашими читачами лише кілька сторінок з історії книги. Але, перегорнувши і ці сторінки, юні читачі зрозуміли, що значення книги в житті людини важко переоцінити.

Якщо ж вам, шановні друзі, захочеться докладніше довідатися про книги й книгодрукування, приходьте до нашої бібліотеки та відвідайте Державний музей книги і друкарства в Україні.